

POSUDEK

vedoucího diplomové práce

na diplomovou práci studentky Lucie Krupkové na téma:

Ukládání a výkon ochranného léčení

Autorka si pro svoji diplomovou práci zvolila téma, jehož aktuálnost a zajímavost vyniká zejména po poměrně nedávném přijetí podobného ochranného opatření – zabezpečovací detence, která s ochranným léčením těsně souvisí a navazuje na něj.

Práci, která neobsahuje žádné přílohy a má šedesát jedna stran textu, je členěna na jedenáct kapitol, z nichž první tvoří úvod, předposlední úvahy de lege ferenda a poslední závěrečné shrnutí pojednávané problematiky. Jednotlivé kapitoly jsou dále segmentovány na subkapitoly a oddíly. Do velmi chudého seznamu literatury autorka nesprávně řadí mezi právní předpisy Beckův komentář trestního zákoníku. Jiné komentáře, ať již trestního zákoníku, anebo trestního řádu či zákona o soudnictví ve věcech mládeže, necituje a pokud jde o učebnice, uvádí pouze obecnou část trestního práva hmotného zpracovanou kolektivem pod vedením Prof. O. Novotného. Publikovanou judikaturu zastupují pouze tři rozhodnutí Nejvyššího soudu, dva nálezy Ústavního soudu a jedno rozhodnutí Krajského soudu v Plzni.

K použité systematice nemám výhrady. O nepříliš přesvědčivém úvodu autorka se v dalších kapitolách zabývá vysvětlením jednotlivých pojmů, vývojem ochranného léčení na našem území, existencí detenčních ústavů, druhy a formami ochranného léčení, vztahem ochranného léčení a zabezpečovací detence, trestněprávní charakteristikou pachatelů, jimž se ukládá jednak ochranné léčení a jednak zabezpečovací detence, trestním řízením při ukládání a nařízení ochranného léčení, ochranným léčením u mládeže a právní úpravou v sousedních státech (Německo, Rakousko). Za zásadní nedostatek považuji, že v kapitole nazvané Ochranné léčení u mládeže pojednává ve skutečnosti jen o ochranné výchově (tedy jiném ochranném opatření) a nezabývá se možností uložení ochranného léčení u mladistvých a dětí mladších patnácti let. Uniklo ji zřejmě také, že mladistvému lze uložit zabezpečovací detenci. V té souvislosti je nesprávný i její názor obsažený v kapitole 10. Úvahy de lege ferenda, a sice, že mladistvému lze uložit pouze ochrannou výchovu a že výchovný ústav opustí dosažením osmnácti resp. devatenácti let věku.

I když práce nemá zásadní nedostatky, pokud jde o její systematiku, stylistickou a gramatickou úroveň, představuje podle mého názoru poměrně povrchní zpracování tématu a je zatížena i věcnými chybami. Předběžně i proto hodnotím na samé hranici třetího klasifikačního stupně. Při obhajobě, která i za této situace proběhne, by se měla autorka zaměřit zejména na ukládání ochranného léčení mladistvým a dětem mladším patnácti let a na možnost uložení zabezpečovací detence mladistvým.

V Praze dne 7. května 2012

JUDr. Jindřich F a s t n e r
vedoucí diplomové práce

